

Lovforslag er jo af saglig Art. Det er ganske saglige Argumenter, der er rejst mod det, og det maa man virkelig finde sig i. Det ærede Medlem sagde til Slut, at han ikke havde haft med Avls- og Landboforeningsarbejde at gøre, og det synes jeg ogsaa, man kunde høre paa hans Tale.

Jeg synes, at den højtærede Landbrugsminister begyndte med at takke flere, end han i Virkeligheden havde Grund til at takke. Der er vist nogle, der vil sige: „Selv Tak“ til det. Men det er vel Udtryk for, at den højtærede Landbrugsminister har siddet nede paa sin Plads og er blevet beskeden, har faaet smaa Tanker om, hvad der kunde ventes at komme ud af dette Lovforslag.

Ministeren sagde, at han havde ventet sig en saglig Forhandling om dette Spørgsmaal, men det var politiske Formaal, der havde gjort sig gældende under Forhandlingen. Dette er, hvad mig angaar, en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at jeg vilde have taget ganske samme Stilling til dette Lovforslag og absolut være gaaet imod det, uanset hvilket Parti densiddende Landbrugsminister tilhørte. Men det er Svagheden og Mangelen ved Ministerens Opfattelse, at han ikke forstaaer, at der i Landbruget stadig kommer Begyndere frem, som skal hjælpes videre Gang paa Gang, det ene Slægtled efter det andet. Man kan ikke sige, at nu er det forbi, nu kan vi slaa en Streg over det, nu behøves der ikke mere Hjælp. Nej, Sagen er den, at der er ingen, der er født som dygtig Landmand eller dygtig Opdrætter eller dygtig Kvægholder, men de skal alle sammen lære at blive det, gøre deres Erfaringer, lære f. Eks. paa Dyrskuer og faa Gavn af den Anskuelsesundervisning, som der kan erholdes.

Ministeren tror ikke, at Landboforeningerne betyder noget (*Landbrugsministeren* [Bording]: Jo). Ja, saa forstaaer jeg ikke rigtig hans Stilling til dem. Han forstaaer i hvert Fald ikke den Betydning, som Statsbidraget har haft i Henseende til at skaffe Orden og Plan i det Avlsarbejde, som er gjort nu gennem saa mange Aar; Betydningen af den Støtte, det forholdsvist lille Tilskud yder til ligesom at midtsamle om dette Arbejde til Gavn for hele Landbruget, hele Husdyrbruget.

Ministeren erklærede sig enig i, hvad jeg havde sagt, at Statsdyrskuekommissionen kunde spares. Jeg har sagt, at ifølge Ministerens Forslag svæver den fuldkommen i Luften. Den højtærede Minister maa ikke tro, at der kan etableres Statsskuer, naar

der ikke gives Præmier til de Dyr, der møder frem. At der skulde kunne etableres Foreningsskuer, er meget tvivlsomt; mange Steder vil det ikke kunne gøres. Og der er virkelig ingen Mening i at give 60 000 Kr. til Statsskuekommissionen, for at den skal rejse rundt og kontrolere Dyrskuer, som slet ikke afholdes. End mindre maa Ministeren tro, at en saadan Statsdrift, som man kan kalde det, paa Husdyrbrugets Omraade skulde kunne gennemføres: at Staten, uagtet den intet Tilskud gav, vilde blande sig ind og give Regler, efter hvilke Dyrskuerne skulde holdes og Bedømmelsen paa dem skulde foregaa. Det er en fuldkommen Misforstaaelse og Indbildning.

Nej, jeg sagde, at selv om Rigsdagen opretholder rimelige Tilskud til disse Skuer, vil jeg mene — det er ikke Tanker af ny Dato, men Tanker, jeg fremsatte allerede i 1912 —, at man kunde undvære denne Statsdyrskuekommission. Jeg gjorde gældende, at Dommerne paa Landboforeningernes Dyrskuer lige saa vel kan bedømme de ældre som de yngre Dyr. Det er ulige vanskeligere at foretage en rigtig Bedømmelse af de unge, uudviklede Dyr; det er lettere at bedømme de ældre. Og naar det kommer til Stykket, saa er Dommerne de samme Mænd, enten de har Prædikat som Statsdyrskuedommere eller ikke. Er det de dygtigste, der er udtaget til Statsdyrskuedommere, saa tager Landboforeningerne ogsaa dem til Dommere paa deres Skuer. Men det ligger ikke for i Øjeblikket. Hvis det Forslag, der er stillet nu, blev gennemført, mener jeg, det er givet, at Statsdyrskuekommissionen vilde blive ganske overflødig, der vilde ikke blive Arbejde til den, og dens Indblanding vilde man ikke finde sig i, naar Staten inddrog sit Tilskud.

Den højtærede Minister mente, at Tilskuddene ikke er til nogen Nytte for Landbruget i Krisetider, de hjælper ikke Landbruget over Krisen. Det kan Ministeren have Ret i, men denne Udtalelse vidner igen om Mangel paa Forstaaelse og Blik for Sammenhængen i dette Arbejde. Det synes, som om Ministeren ikke forstaaer Betydningen af det Arbejde, der paa dette Omraade er gjort gennem Aaringer til Gavn for den Slægt, der kommer efter. Avlsarbejde er Arbejde paa langt Sigt, og naar vi er naaet saa vidt, som vi er, og har faaet et Husdyrbrug, hvis Produkter skaffer Landet de store Indtægter eller, som jeg har sagt før, de Indtægter, der bærer Landet økonomisk, er det ikke noget, som kan genoprettes fra Dag til anden, hvis det ødelægges. Man